

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. január 4.
Karácsony 2. vasárnapja

Emberré lett

Amíg az első három evangélista, azaz Máté, Márk és Lukács Jézus születésének szép elbeszélésével kezdi írását, addig János, a negyedik evangélium szerzője ugyanennek az eseménynek a háttérét világítja meg.

A mai vasárnap evangéliuma az ún. Ige-himnuszt tartalmazza, amely a Fiú-isten megtestesülését mondja el. Kissé elvont, jelképes kijelentések hangzanak el arról, hogy miként lett emberré Isten Fia, Jézus Krisztus. Milyen mondanivalót hordoz ez a rész?

Az első üzenet ez: velünk az Isten! Ez a karácsonyi örömhír, ez a boldogságot és megnyugvást jelentő igazi örömhír az ember számára. Isten nem a végtelen távolságokban él, hanem az emberért él, megtestesül, emberré lesz, hogy közel kerüljön hozzánk, közvetlen közletről éreztesse velünk szeretetét. Immár Jézus Krisztus személyében átélhetjük, hogy velünk az Isten. Természetesen nem csak Jézus születésekor mutatkozik meg ez, hanem az ő egész életében, főként halálában és feltámasztásában. Erre utal a János evangélista által leírt szövegben az elutasítás:

„Az Ige az igazi világosság volt, amely a világba jött, hogy megvilágítson minden embert. A világban volt, és a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be” (Jn 1,9-11). Isten közösséget vállal velünk, emberekkel azáltal, hogy Jézus Krisztusban velünk van.

A másik tanítás: Jézus Krisztus az Isten Fia. Az első három evangélium Jézus születésekor az ő embertől való származására teszi a hangsúlyt. Arra, hogy Jézus Mária fia, valóságos ember. János evangélista viszont azt emeli ki, hogy Jézus az Istentől származik, valóságos Isten, Istennek a Fia. Az evangélisták állításai ilyen módon kiegészítik egymást és megtudhatjuk, hogy Jézus valóságos ember és valóságos Isten. Jézus egész élete egyrészt azt igazolja, hogy egészen az emberért él, az emberekért áldozza fel önmagát, másrészt egészen Istennek él, Istennek engedelmeskedik s engedelmességével Istent dicsőíti meg. Élete tehát arra ösztönöz minket, hogy mi is Istennek szenteljük és embertársaink szolgálatába állítsuk életünket. Így valósulhat meg bennünk is Istennek az emberrel kapcsolatos terve.

Isten képmása

Isten az ő Fiának, Jézus Krisztusnak személyében újjáteremti az embert.

Amikor Jézus meghív minket, hogy éljünk vele, éljünk az ő szeretetében, éljünk hozzá hasonlóan, akkor meghívást kapunk arra, hogy újjászülessünk. A bibliai üzenet szerint, amint erről a Teremtés könyvében olvasunk, Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára teremtette meg. Istennek köszönhetjük létünket, teremtmények maradunk, de Isten képmásai vagyunk. Jézusról pedig azt kell mondanunk, hogy ő emberként Isten tökéletes képmása, hasonmása, akit maga Isten állít elénk, hogy benne felismerjük, milyenné kell válnunk. Jézus tehát megmutatja nekünk, miként válhatunk Isten kedves gyermekeivé.

Istennek éljünk!

Urunk, Jézus Krisztus! Te az Atyától jöttél a világba, őt dicsőítetted meg életeddél. Mindenkor az ő akaratát teljesítetted, neki engedelmeskedtél.

Vállaltad, hogy emberré legyél, emberként éljél és vállaltad a halált is. Segíts minket, hogy észrevegyük közelségedet, jelenlétedet, szeretetedet! Segíts minket, hogy megtaláljunk téged, s vezess minket az Atyához! Maradj örökké köztünk, hogy szereteted állandóan bennünk legyen! Add meg nekünk az újjászületést, hogy egészen Istennek élhessünk!

Segíts, hogy szabadon, felelősségünk tudatában válaszoljunk az Atya hívására, és keresztény életünkkel mi is megdicsőítsük őt!

Karácsony 2.
vasárnapja

Sír 24,1-2.12-16
Ef 1,3-6.15-18
Jn 1,1-18

Hétfő

1Jn 3,11-21
Mk 1,7-11

Kedd, Urunk
megjelenése

Iz 60,1-6
Ef 3,2-3a. 5-6
Mt 2,1-12

Szerda

1Jn 3,22-4,6
Mt 4,12-17. 23-25

Csütörtök

1Jn 4,7-10
Mk 6,34-44

Péntek

1Jn 4,11-18
Mk 6,45-52

Szombat

1Jn 4,19-5,4
Lk 4,14-22a

Urunk megke-
resztelkedése

Iz 42,1-4. 6-7
ApCsel 10,34-38
Mk 1,7-11